

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:JDDEV:2023:005.000406

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA DEVA

SECTIA PENALA

DOSAR NR. 4388/221/2023

ÎNCHEIEREA PENALĂ NR. 406/CC/2023

Sedința din camera de consiliu din data de 23.10.2023

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Doriană Cozac - judecător

Grefier: Ferdeș Mirela Simona

Cu participarea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva reprezentat de prim-procuror adjunct delegat Luca Axente Alexandra

Pe rol fiind pronunțarea asupra cauzei penale privind pe revizuenta-petentă **DÂMBEAN MARIA** având ca obiect *revizuirea încheierii penale nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțată în dosarul penal nr. 3544/221/2018.*

S-a constatat că mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 21.09.2023, când instanța, în temeiul art. 405 alin. 2 C.proc.pen., a stabilit termen de pronunțare pentru data de 05.10.2023, dată la care, instanța, în temeiul art. 405 alin. 2 teza a II-a C.proc.pen., a amânat pronunțarea pentru data de 19.10.2023, respectiv la data de 23.10.2023, data de azi, când a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de 15.06.2023, sub nr. 4388/221/2023, numita Dâmbean Maria, prin avocat ales, a formulat cerere de revizuire a încheierii penale nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria Deva, în dosarul penal nr. 3544/221/2018.

Revizuenta-petentă, față de încheierea penală nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria Deva, arătând constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în *Cauza Dâmbean împotriva României*, cererea nr. 22957/19, hotărârea din 16.11.2021, a încălcării a articolului 2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, arătând publicarea hotărârii în Monitorul Oficial, Partea I nr. 329 din 19.04.2023, observând că hotărârea CEDO a statuat privitor la încheierea din 03.07.2018 pronunțată de Judecătoria Deva, în dosarul nr. 3544/221/2018, a formulat următoarele solicitări: desființarea încheierii atacate, în baza art. 465 alin. 11 lit. b) C.proc.pen., admiterii plângerii formulate împotriva ordonanțelor nr. 718/P/2016 și nr. 30/II/2/2018 ambele emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, desființarea ordonanțelor amintite și trimiterea dosarului organului de urmărire penală în vederea continuării cercetărilor penale sub aspectul comiterii infracțiunii de ucidere din culpă.

În motivare, revizuenta-petentă a arătat, în esență, că instanța de contencios european al drepturilor omului a reținut următoarele:

28. În cazurile de deces, dacă nu s-a stabilit încă de la început și în mod clar că decesul este rezultatul unui accident sau al unei alte fapte neintenționate și dacă, având în vedere faptele, argumentul omuciderii este cel puțin întemeiat, aceste principii impun efectuarea

unei anchete care îndeplinește criteriile minime de eficiență și care urmărește să clarifice circumstanțele decesului (ibidem, pct. 161).

31. Curtea constată că a treia expertiză, realizată la șase ani de la deces, pe baza examinării țesuturilor prelevate după exhumarea trupului, a ajuns la concluzii diametral opuse față de concluziile coerente ale autopsiei și ale celorlalte două rapoarte de expertiză cu privire la cauza decesului (supra, pct. 6, 7 și 8).

32. Această a treia expertiză a fost decisivă pentru rezultatul anchetei, deși nu conținea niciun element care să permită să se răspundă la contradicțiile flagrante dintre constatările acestei expertize și cele ale rapoartelor precedente și deși trecea complet sub tăcere constatarea autopsiei privind fractura oaselor craniului victimei (supra, pct. 5 și 8). Mai mult, din cauza trecerii timpului, această expertiză, efectuată la șase ani după deces, nu putea decât să fie mult mai puțin fiabilă decât raportul de autopsie, care fusese întocmit chiar în ziua decesului.

33. Or, având în vedere aceste elemente, reclamanta putea să spere în mod rezonabil ca organele judiciare să solicite avizul Comisiei superioare medico-legale (supra, pct. 17).

34. În plus, numai un aviz aprofundat, dovedit științific, care să conțină o soluție motivată în raport cu aceste contradicții, ar fi fost de natură să le inspire justițiabililor încredere în acțiunea justiției și să asiste organele judiciare în exercitarea funcțiilor lor (a se vedea, mutatis mutandis, Eugenia Lazăr împotriva României, nr. 32.146/05, pct. 83, 16 februarie 2010).

35. Cu toate acestea, autoritățile interne au refuzat să sesizeze Comisia superioară medico-legală (supra, pct. 14). Acestea s-au bazat exclusiv pe ultima expertiză și nu au răspuns argumentelor reclamantei, întemeiate pe constatările raportului de autopsie și ale celorlalte două expertize, care indicau o posibilă moarte violentă. Procedând astfel, autoritățile interne nu au acționat pentru a clarifica complet elementele esențiale ale anchetei, în special circumstanțele în care s-a produs traumatismul cranian evidențiat de autopsie și eventualul rol pe care l-a avut acesta în embolia reținută drept cauză a decesului, în cadrul ultimei expertize.

36. Prin urmare, nu se poate considera că autoritățile interne au efectuat o anchetă efectivă cu privire la circumstanțele decesului fiicei reclamantei.

37. Așadar, Curtea constată că, în speță, au fost încălcate obligațiile pozitive ce revin statului pârât în temeiul aspectului procedural al art. 2 din Convenție.

A mai arătat că instanța de contencios european al drepturilor omului a constatat încălcarea art. 2 din Convenție sub aspect procedural, întrucât autoritățile interne nu au efectuat o anchetă efectivă cu privire la circumstanțele decesului fiicei sale Dâmbean Loredana-Viorica, iar consecințele încălcării continuă să se producă deoarece, nici până în prezent, nu au fost lămurite circumstanțele decesului, încălcarea textului Convenției fiind una continuă.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 465 alin. 1, alin. 11 lit. b) C.proc.pen. 2010.

Instanța din oficiu a dispus atașarea dosarului nr. 3544/221/2018 al Judecătoriei Deva.

Revizuenta-petentă a depus concluzii la data de 27.09.2023, prin intermediul cărora a reiterat, în principal, motivele de fapt ale cererii. (f. 17-18 dosar)

Analizând înscrisurile dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 465 C.proc.pen., este posibilă revizuirea hotărârilor definitive pronunțate în cauzele în care CEDO a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale, dacă vreuna dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la

aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Condițiile pentru promovarea acestei căi de atac care trebuie analizate de instanță sunt următoarele:

1). să existe o hotărâre de condamnare definitivă a statului român pentru încălcarea Convenției europene sau a Protocoloalelor adiționale la aceasta, respectiv o hotărâre prin care s-a dispus scoaterea cauzei de pe rol, ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamant;

2). consecințele grave ale încălcării Convenției europene să continue să se producă și după pronunțarea hotărârii Curții Europene, neputând fi remediate decât prin revizuirea hotărârii interne;

3). să existe o legătură de cauzalitate între consecințele grave ale încălcării dreptului garantat de Convenția europeană și hotărârea penală definitivă pronunțată de instanța română, a cărei revizuire se cere.

Potrivit jurisprudenței Curții, instanța de contencios european nu are competența pentru a dispune redeschiderea procedurilor într-o anumită cauză, însă, așa cum rezultă și din Recomandarea nr. R (2000) 2 a Comitetului de Miniștri ai statelor membre, atunci când o persoană a fost condamnată, după o procedură care nu a respectat cerințele art. 6 CEDO, Curtea Europeană ar putea indica că o rejudecare sau o redeschidere a procesului, dacă aceasta este solicitată, reprezintă, în principiu, o modalitate adecvată pentru îndreptarea încălcării (*cauzele Ocalan c. Turciei, Sedjovic c. Italiei*).

Astfel, în cadrul procedurii revizuirii întemeiate pe dispozițiile art. 465 C.proc.pen., se apreciază că o încălcare a art. 6 CEDO nu conduce în mod automat la redeschiderea procesului penal, fiind necesar a se evalua amploarea acesteia și a consecințelor produse, precum și caracterul continuu al acestora pentru a se determina dacă rejudecarea cauzei reprezintă o modalitate adecvată pentru înlăturarea încălcării și acoperirea prejudiciului cauzat prin efectele sale.

Totodată, nu este rolul Curții Europene de a indica modalitatea în care trebuie să fie desfășurat un nou proces, precum și forma pe care trebuie să o aibă acesta, statul urmând să aleagă mijloacele prin care își va îndeplini obligația de a-l pune pe reclamant, în măsura în care este posibil, în situația în care exigențele Convenției nu ar fi fost încălcate, cu condiția ca aceste mijloace să fie compatibile cu concluziile enunțate în hotărârea Curții și cu drepturile apărării.

În cauza de față, instanța apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru redeschiderea procedurii penale, după cum urmează:

1). instanța de contencios european a reținut o încălcare substanțială a obligațiilor pozitive ce revin statului român în temeiul aspectului procedural al art. 2 din Convenție (prin hotărârea din 16.11.2021 - *Cauza Dâmbean împotriva României* - Cererea nr. 22957/19, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 329 din 19.04.2023);

2). consecințele grave ale încălcărilor constatate continuă să se producă și după pronunțarea hotărârii Curții, deoarece acestea afectează echitabilitatea procesului penal și stabilirea adevărului, cu influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză, iar singura modalitate adecvată este rejudecarea plângerii la soluție formulate, cu consecința admiterii acesteia și trimiterea cauzei la unitatea de parchet pentru continuarea urmăririi penale, ca urmare a admiterii cererii de revizuire;

3). există o legătură de cauzalitate între consecințele grave ale încălcării dreptului garantat de Convenția europeană și hotărârea penală definitivă pronunțată de instanța română, a cărei revizuire se cere, aceasta fiind pe deplin dovedită tocmai prin pronunțarea hotărârii de condamnare a statului român din 16.11.2021 (M. Of. nr. 329 din 19.04.2023).

Instanța mai constată că cererea de revizuire a fost formulată de persoana cu privire la care Curtea Europeană a constatat încălcarea unor drepturi reglementate de Convenție, hotărârea CEDO este definitivă, iar cererea de revizuire a fost introdusă în termenul legal.

Instanța constată astfel că singura modalitate de reparare a prejudiciului cauzat de încălcarea art. 2 din Convenție, astfel cum s-a reținut prin hotărârea *Dâmbean împotriva României*, este desființarea încheierii penale nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria Deva, în dosarul penal nr. 3544/221/2018, care reprezintă în speță „hotărârea definitivă”, rejudecarea plângerii împotriva soluției de clasare formulate de petenta-revizuentă și admiterea acesteia față de încălcarea dreptului garantat de art. 2 CEDO în faza de urmărire penală.

Prin urmare, instanța va admite cererea de revizuire formulată de petentă cu privire la încheierea penală nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Deva și, în consecință, va desființa încheierea din data de 03.07.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr. 3544/221/2018.

Totodată, în rejudecare, analizând plângerea formulată, pe baza înscrisurilor aflate în dosarul cauzei, judecătorul de cameră preliminară o va admite, ținând cont de încălcarea dreptului prevăzut de art. 2 CEDO constată prin hotărârea pronunțată de CEDO la data de 16.11.2021, în cauza *Dâmbean împotriva României*, precum și de motivele expuse în considerentele acesteia, astfel:

Prin hotărârea de condamnare a statului român din 16.11.2021 (M. Of. nr. 329 din 19.04.2023), s-au reținut următoarele:

„25. Reclamanta consideră că, având în vedere concluziile contradictorii ale diferitelor rapoarte de expertiză, avizul Comisiei superioare medico-legale era indispensabil.

26. Guvernul susține că ultimul raport de expertiză a stabilit clar cauza decesului și că avizul Comisiei superioare medicolegale sau realizarea unei noi expertize nu erau necesare.

27. Curtea reamintește că principiile generale dezvoltate de aceasta în privința obligațiilor procedurale care decurg din art. 2 din Convenție au fost rezumate în *Cauza Nicolae Virgiliu Tănase împotriva României [(MC), nr. 41.720/13, pct. 157-171, 25 iunie 2019]*.

28. În cazurile de deces, dacă nu s-a stabilit încă de la început și în mod clar că decesul este rezultatul unui accident sau al unei alte fapte neintenționate și dacă, având în vedere faptele, argumentul omuciderii este cel puțin întemeiat, aceste principii impun efectuarea unei anchete care îndeplinește criteriile minime de eficiență și care urmărește să clarifice circumstanțele decesului (*ibidem*, pct. 161).

29. În speță a fost inițiată o anchetă penală imediat după ce decesul survenit în condiții suspecte a fost semnalat Parchetului (*supra*, pct. 5).

30. Rămâne să se stabilească dacă au fost luate măsuri eficiente pentru a permite stabilirea circumstanțelor în care a avut loc decesul fiicei reclamantei, precum și identificarea și pedepsirea eventualilor responsabili.

31. Curtea constată că a treia expertiză, realizată la șase ani de la deces, pe baza examinării țesuturilor prelevate după exhumarea trupului, a ajuns la concluzii diametral opuse față de concluziile coerente ale autopsiei și ale celorlalte două rapoarte de expertiză cu privire la cauza decesului (*supra*, pct. 6, 7 și 8).

32. Această a treia expertiză a fost decisivă pentru rezultatul anchetei, deși nu conținea niciun element care să permită să se răspundă la contradicțiile flagrante dintre constatările acestei expertize și cele ale rapoartelor precedente și deși trecea complet

sub tăcere constatarea autopsiei privind fractura oaselor craniului victimei (supra, pct. 5 și 8). Mai mult, din cauza trecerii timpului, această expertiză, efectuată la șase ani după deces, nu putea decât să fie mult mai puțin fiabilă decât raportul de autopsie, care fusese întocmit chiar în ziua decesului.

33. Or, având în vedere aceste elemente, reclamanta putea să spera în mod rezonabil ca organele judiciare să solicite avizul Comisiei superioare medico-legale (supra, pct. 17).

34. În plus, numai un aviz aprofundat, dovedit științific, care să conțină o soluție motivată în raport cu aceste contradicții, ar fi fost de natură să le inspire justițiabililor încredere în acțiunea justiției și să asiste organele judiciare în exercitarea funcțiilor lor (a se vedea, mutatis mutandis, Eugenia Lazăr împotriva României, nr. 32.146/05, pct. 83, 16 februarie 2010).

35. Cu toate acestea, autoritățile interne au refuzat să sesizeze Comisia superioară medico-legală (supra, pct. 14). Acestea s-au bazat exclusiv pe ultima expertiză și nu au răspuns argumentelor reclamantei, întemeiate pe constatările raportului de autopsie și ale celorlalte două expertize, care indicau o posibilă moarte violentă. Procedând astfel, autoritățile interne nu au acționat pentru a clarifica complet elementele esențiale ale anchetei, în special circumstanțele în care s-a produs traumatismul cranian evidențiat de autopsie și eventualul rol pe care l-a avut acesta în embolia reținută drept cauză a decesului, în cadrul ultimei expertize.

36. Prin urmare, nu se poate considera că autoritățile interne au efectuat o anchetă efectivă cu privire la circumstanțele decesului ficei reclamantei.

37. Așadar, Curtea constată că, în speță, au fost încălcate obligațiile pozitive ce revin statului pârât în temeiul aspectului procedural al art. 2 din Convenție. ”

În fapt, în data de 13.09.2011, Poliția municipiului Deva a fost sesizată de către medicul legist, dr. Oiegar Claudiu, din cadrul Serviciului Județean de Medicină Legală Hunedoara, cu privire la faptul că, în urma autopsierii cadavrului numitei Dâmbean Loredana-Viorica, a constatat că decesul acesteia a avut loc în urma unui traumatism cranio-vertebro-cerebral cu fisură craniană și atlanto-occipitală, care s-ar fi putut produce prin căderea victimei pe un plan dur (...) în cadrul unei auto sau heteropulsii.

Ca urmare a acestei sesizări, au fost înregistrate, la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Deva, dosarele penale nr. 2687/P/2011 (privind ipoteza „morții violente” a numitei Dâmbean Loredana Viorica) și nr. 2864/P/2011 (privind eventuala neglijență a cadrelor medicale care i-au acordat îngrijiri sus-numitei).

În dosarul penal nr. 2864/P/2011, prin rezoluția din data de 22.02.2012, procurorul de caz a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neglijență în serviciu prevăzute de art. 249 alin. 2 C.pen. (1968) de către făptuitorii Perju Cătălin-Constantin, Urs Ioana, Dioane Niculina-Maria, Andriș Viorica, Draica Ileana, Ungur Ramona-Livia, Pop Vasilică, Petrică Iuliana-Carmen, Igreț Monica-Lilioara și Trifoi Dumitru Valentin – medic, asistente medicale, infirmiere și brancardieri de serviciu la data de 12.09.2011, în secția Unitatea Primiri Urgențe a Spitalului Județean de Urgență Deva.

Prin rezoluția nr. 233/II/2/2012 din data de 27.03.2012, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Deva a respins plângerea petentei Dâmbean Maria împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale, pe care a apreciat-o legală și temeinică, reținând, în esență, că raportul de necropsie a concluzionat că traumatismul cranio-cerebral suferit de defunctă a avut loc cu circa 4-6 ore anterior decesului acesteia, survenit la data de 12.09.2011, ora 10.30.

Prin sentința penală nr. 769/22.05.2012 pronunțată de Judecătoria Deva, în dosarul nr. 3747/221/2012, plângerea petentei Dâmbean Maria formulată împotriva rezoluțiilor

menționate mai sus, în condițiile art. 278¹ C.proc.pen. (1968), a fost respinsă ca nefondată.

În ceea ce privește dosarul penal nr. 2687/P/2011, prin ordonanța din data de 28.01.2013, Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva și-a declinat competența de soluționare în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, cu privire la comiterea infracțiunii de lovituri cauzatoare de moarte prevăzute de art. 183 C.pen. (1969), fiind înregistrată cauza penală nr. 104/P/04.02.2013.

La data de 01.02.2014, odată cu intrarea în vigoare a C.pen., în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C.pen.

Prin ordonanța din data de 01.02.2014, s-a dispus, în baza art. 305 alin. 1 și 2 C.proc.pen., începerea urmăririi penale *in rem* cu privire la infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C.pen. [art.183 C.pen. (1969)].

Prin ordonanța procurorului din data de 08.12.2014 emisă în dosarul penal nr. 104/P/2013, în baza art. 315 alin.1 lit. b) C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., s-a dispus clasarea cauzei privind decesul numitei Dâmbean Loredana-Viorica înregistrat la data de 12.09.2011.

Prin ordonanța nr. 7/II/2/2015 din data de 09.01.2015 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, s-a dispus respingerea plângerii formulate de petenta Dâmbean Maria împotriva soluției de clasare din data de 08.12.2014 pronunțate în dosarul nr. 104/P/2013.

Prin încheierea penală nr. 22/CP/2015 din data de 18.03.2015 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Hunedoara, în dosarul nr. 929/97/2015, în baza art. 341 alin. 6 lit. b) C.proc.pen., s-a admis plângerea formulată de petenta Dâmbean Maria, s-a desființat soluția de clasare dispusă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara prin ordonanța nr. 104/P/2013 emisă la data de 08.12.2014 și s-a trimis cauza la aceeași unitate de parchet în vedere completării urmăririi penale cu privire la infracțiunea de loviri cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C.pen.

Urmare sesizării din oficiu a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, la data de 09.01.2015, a fost constituit dosarul penal nr. 51/P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, cu privire la comiterea infracțiunii de ucidere din culpă prevăzute de art. 192 alin. 1 și 2 C.pen., cercetările urmând a stabili dacă medicul Zamfiroiu Petru-Ovidiu din cadrul Serviciului Județean de Ambulanță a acordat în mod corespunzător îngrijiri medicale numitei Dâmbean Loredana-Maria, cu ocazia prezentării la domiciliul victimei.

Prin ordonanța din data de 27.02.2016, dosarul penal nr. 51/P/2015 a fost reunit la dosarul penal nr. 104/P/2013, în care a fost cercetată ipoteza morții violente asupra persoanei vătămate (loviri sau vătămări cauzatoare de moarte).

Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara a pronunțat o nouă soluție de clasare – la data de 01.03.2016 - sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de loviri cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C.pen. și ucidere din culpă prevăzute de art. 192 alin. 2 C.pen., soluția fiind menținută prin ordonanța nr. 80/II/2/2016 din data de 14.04.2016 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara.

Prin ordonanța nr. 104/P/2013 din data de 01.03.2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, în temeiul art. 315 alin. 1 lit. b) rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul infracțiunilor de loviri cauzatoare de moarte prevăzute de art. 195 C.pen. și neglijență în serviciu prevăzute de art. 298 C.pen.

Împotriva ordonanței nr. 104/P/2013 din data de 01.03.2016 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, petenta Dâmbean Maria a formulat plângere la prim-

procuror, plângere care a fost respinsă prin ordonanța nr. 80/II/2/2016 din data de 14.04.2016, apreciindu-se că soluția dispusă în cauză este legală și temeinică.

Prin încheierea penală nr. 57/CP/2016 din data de 16.06.2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Hunedoara, în dosarul nr. 2298/97/2016, s-a admis în parte plângerea formulată de petenta Dâmbean Maria împotriva soluției de clasare pronunțate în dosarul nr. 104/P/2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, și, în consecință, în temeiul art. 341 alin. 6 lit. b) C.proc.pen., s-a desființat soluția de clasare și s-a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale cu privire la infracțiunea de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 1 și 2 C.pen.

A fost înregistrat dosarul nr. 718/P/2016 pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara.

Prin ordonanța de clasare din data de 22.02.2018 emisă în dosarul nr. 718/P/2016 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, în temeiul art. 315 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., cu referire la art. 314 lit. a) C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b) C.proc.pen., s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul comiterii infracțiunii de ucidere din culpă prevăzute de art. 192 alin. 1 și 2 C.pen. (f. 26-31 dosar nr. 3544/221/2018)

Prin ordonanța nr. 60/II/2/2018 din data de 20.04.2018, prim – procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara a respins plângerea formulată de petentă împotriva ordonanței de netrimitere în judecată (clasare) dispuse de procurorul de caz. (f. 33-36 dosar nr. 3544/221/2018)

Prin încheierea penală nr. 596/CC/2018 din data de 03.06.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Deva, s-a respins ca nefondată plângerea formulată de petenta Dâmbean Maria împotriva ordonanțelor nr. 718/P/2016 și nr. 30/II/2/2018, ambele emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara și pe cale de consecință, s-a menținut soluția de netrimitere în judecată atacată. (f. 61-64 dosar nr. 3544/221/2018)

Potrivit art. 285 C.proc.pen.: *„Urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată”.*

Orice urmărire penală presupune, în scopul aflării adevărului, efectuarea unei cercetări penale, ceea ce implică un rol activ din partea organelor de urmărire penală pentru a verifica dacă aspectele menționate într-un act de sesizare care le este adresat se verifică sau nu.

Conform art. 8 C.proc.pen., *„Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.”*

Instanța reține astfel, în considerarea argumentelor reținute prin hotărârea de condamnare a CEDO, că a lipsit o anchetă efectivă din partea organelor de cercetare penală pentru stabilirea „circumstanțele decesului fiicei reclamantei”, reținându-se și că „autoritățile interne au refuzat să sesizeze Comisia superioară medico-legală (supra, pct. 14), acestea s-au bazat exclusiv pe ultima expertiză și nu au răspuns argumentelor reclamantei, întemeiate pe constatările raportului de autopsie și ale celorlalte două expertize, care indicau o posibilă moarte violentă, și, procedând astfel, nu au acționat pentru a clarifica complet elementele esențiale ale anchetei, în special circumstanțele în care s-a produs traumatismul cranian evidențiat de autopsie și eventualul rol pe care l-a

avut acesta în embolia reținută drept cauză a decesului, în cadrul ultimei expertize. (pct. 35)

Instanța constată că în dosarul penal nr. 718/P/2016 s-a dispus în mod defectuos respingerea solicitării formulate de către petenta-revizuentă privind refacerea procedurii de avizare a noii expertize medico-legale nr. A5/6556/2017 din data de 01.09.2017 întocmite de Institutul de Medicină Legală Mina Minovici față de conținutul avizului Comisiei de Avizare și Control din cadrul institutului amintit și concluziile contradictorii ale acestei expertize prin raportare la expertizele anterioare efectuate de Serviciul Județean de Medicină Legală Hunedoara și Institutul de Medicină Legală Timișoara.

Astfel, pentru corectitudinea procedurii, ar fi fost preferabilă o înaintare a expertizei medico-legale nr. A5/6556/2017 din data de 01.09.2017 întocmite de Institutul de Medicină Legală Mina Minovici, în vederea verificării, evaluării, analizării și avizării, din punct de vedere științific, Comisiei superioare medico-legale ce funcționează pe lângă institutul emitent al actului medico-legal.

Instanța totodată constată că, în cazul în care Comisia superioară medico-legală ar fi constatat existența unor concluzii contradictorii între celelalte expertize și cea ulterioară, aceasta avea posibilitatea de a aviza, în totalitate sau parțială a lucrărilor, având dreptul de a formula anumite precizări sau completări.

Mai mult decât atât, în situația în care concluziile actelor medico-legale nu puteau fi avizate sau se constau deficiențe de redactare ori abateri privind metodologia întocmirii acelor medico-legale, Comisia superioară medico-legală făcea recomandări privind refacerea totală sau parțială a lucrărilor.

În acest cadru, instanța constată că, pentru garantarea drepturilor prevăzute de art. 8 C.proc.pen. și art. 2 CEDO, se impunea sesizarea Comisiei superioare medico-legale ce funcționează pe lângă Institutul de Medicină Legală Mina Minovici, în scopul analizării și avizării expertizei medico-legale nr. A5/6556/2017 din data de 01.09.2017 întocmite de Institutul de Medicină Legală Mina Minovici, urmând a fi avute în vedere concluziile raportului de expertiză nr. 161.144/B/22.05.2015 întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală Hunedoara și ale expertizei medico-legale nr. 1926/17.11.2015 emise de Institutul de Medicină Legală Timișoara.

Totodată, în funcție de situația concretă care ar rezulta din probatoriul ce urmează a fi administrat, respectiv verificarea, evaluarea, analizarea și avizarea actelor medico-legale, organele de urmărire penală vor administra și orice alte probe apreciate ca fiind utile pentru lămurirea completă a cauzei sub toate aspectele.

Pentru respectarea echitabilității urmăririi penale sub toate aspectele, având în vedere considerentele hotărârii de condamnare a statului român din 16.11.2021 (M. Of. nr. 329 din 19.04.2023), instanța va admite plângerea formulată de petenta Dâmbean Maria împotriva ordonanței de clasare nr. 718/P/2016 din data de 22.02.2018 a Parchetului de pe lângă Tribunalului Hunedoara, menținută prin ordonanța prim-procurorului nr. 60/II/2/2018 din data de 20.04.2018, și va dispune trimiterea cauzei la procuror, în vederea completării urmăririi penale.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea de revizuire formulată de petenta Dâmbean Maria,

cu privire la

încheierea penală nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Deva, în dosarul nr. 3544/221/2018.

În temeiul art. 465 alin. 11 lit. a) C.proc.pen., desființează încheierea penală nr. 596/CC/03.07.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Deva, în dosarul nr. 3544/221/2018.

În temeiul art. 341 alin. 6 lit. b) C.proc.pen., admite plângerea formulată de petenta Dâmbean Maria împotriva ordonanței de clasare nr. 718/P/2016 din data de 22.02.2018 a Parchetului de pe lângă Tribunalului Hunedoara, menținută prin ordonanța prim-procurorului nr. 60/II/2/2018 din data de 20.04.2018.

Desființează ordonanța de clasare nr. 718/P/2016 din data de 22.02.2018 a Parchetului de pe lângă Tribunalului Hunedoara și dispune trimiterea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi, 23.10.2023.

**Președinte,
Doriana Cozac**

**Grefier,
Ferdeș Mirela Simona**